

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های التهابی هماتولوژیک در زنان مبتلا به دیابت بارداری

محل انتشار:

مجله زنان، مامایی و نازایی ایران، دوره 25، شماره 9 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدحسین احمدی - استادیار گروه علوم آزمایشگاهی، دپارتمان علوم آزمایشگاهی، دانشکده علوم پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

محسن ملک نیا - کارشناس ارشد خونشناسی آزمایشگاهی و علوم انتقال خون، مرکز تحقیقات تالاسمی و هموگلوبینوپاتی، پژوهشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران. کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشکده علوم پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور

محمد رضا جوان - دانشجوی کارشناسی ارشد خونشناسی آزمایشگاهی و علوم انتقال خون، مرکز تحقیقات انتقال خون، موسسه عالی آموزش و تحقیقات انتقال خون، تهران، ایران.

مهرناز عبدالعلیان - دانشجوی کارشناسی ارشد خونشناسی آزمایشگاهی و علوم انتقال خون، مرکز تحقیقات انتقال خون، موسسه عالی آموزش و تحقیقات انتقال خون، تهران، ایران.

فاطمه گلشاهی - استادیار گروه زنان و مامایی، مرکز تحقیقات مادر، جنین و نوزادان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

الهام وهابی - پزشک عمومی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

خلاصه مقاله:

مقدمه: با توجه به نقش التهاب مزمن در پیشرفت دیابت بارداری (GDM)، بررسی شاخص های التهابی هماتولوژیک نظیر نسبت پلاکت به لنفوسیت (PLR)، نسبت هموگلوبین به پلاکت (HPR) و سایر بیومارکرهای خونی می تواند در ارزیابی بیماران GDM کمک کننده باشد. مطالعه حاضر با هدف ارزیابی شاخص های التهابی هماتولوژیک زنان مبتلا به GDM در مقایسه با گروه کنترل انجام شد. روش کار: در این مطالعه گذشته نگر، پرونده ۳۰۰ زن باردار با تشخیص قطعی GDM بستری در بیمارستان محب یاس تهران، بین سال های ۱۴۰۰-۱۳۹۸ مورد بررسی قرار گرفت. در این مطالعه، تعداد مطلق سلول های خونی و سایر پارامترهای هماتولوژیک در دو گروه مادران باردار دیابتی و نرمال ارزیابی و حساسیت و ویژگی هر یک از متغیرهای آماری معنی دار به وسیله آنالیز منحنی ROC تعیین شد. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (نسخه ۲۲) و آزمون های من ویتنی یو، تی تست مستقل، ویلکاکسون و کای اسکوئر انجام شد. میزان p کمتر از ۰/۰۵ معنی دار در نظر گرفته شد. یافته ها: در ارتباط با شمارش مطلق لنفوسیت (ALC)، در مقایسه دو گروه GDM و نرمال، این شاخص در تشخیص بیماران GDM دارای حساسیت ۷/۸۴٪ و اختصاصیت ۹۸/۳۷٪ بود که از نظر آماری معنادار بود (p=۰/۲۲). شاخص شمارش مطلق نوتروفیل (ANC) دارای حساسیت ۷۸/۶۶٪ و اختصاصیت ۴۹/۵۳٪ بود که از نظر آماری معنادار بود (p=۰/۱۲). شاخص PLR دارای حساسیت ۸/۵۴٪ و اختصاصیت ۶۷/۶۶٪ بود (p>۰/۰۰۱). با این وجود شاخص های HPR و NLR از نظر آماری معنادار نبودند (p>۰/۰۵). نتیجه گیری: این مطالعه نشان داد که در بیماران GDM، شاخص های ALC و ANC کاهش و PLR افزایش می یابد. بر این اساس، در مطالعات بعدی میتوان، در جهت بهبود فرآیند غربالگری زنان باردار پرخطر از نظر GDM، ارزش پیشگویانه هر یک از این اندکس ها در بروز GDM را مورد بررسی قرار داد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1564020>

